

עירובין מו

אמר מר: **ביום טוב - הרי הן כרגלי כל אדם.**
קושי: ואמאי? ליקני שביתה באוקיינוס! לימא דלא כרבי אליעזר, דאי כרבי אליעזר - הא אמר: **כל העולם כולו ממי אוקיינוס הוא שותה!**

תירוץ: אמר רבי יצחק: הכא בעבים שנתקשרו מערב יום טוב עסקינן.

קושי: ודילמא הנך אזלי והנך אחריני נינהו?

תירוץ 1: דאית להו סימנא בגוייהו.

תירוץ 2: ואיבעית אימא: הוי ספק דדבריהם, וספק דדבריהם להקל.

קושי על תירוץ 1: וליקני שביתה בעבים! תיפשוט מינה דאין תחומין למעלה

מעשרה, דאי יש תחומין - ליקני שביתה בעבים!

תירוץ: לעולם אימא לך: יש תחומין, ומיא בעיבא מיבלע בליעי.

קושי: כל שכן דהו להו נולד דאסירי!

תירוץ: אלא מיא בעבים מינד נידי.

תירוץ 2: השתא דאתית להכי - אוקיינוס נמי לא ליקשו לך, מיא באוקיינוס נמי מינד נידי.

חיזוק: ותניא: **נהרות המושכין ומעיינות הנובעין - הרי הן כרגלי כל אדם.**

פסיקת הלכה: אמר רבי יעקב בר אידי אמר רבי יהושע בן לוי: הלכה כרבי יוחנן בן נורי.

שאלה לגבי הפסק: אמר ליה רבי זירא לרבי יעקב בר אידי: בפירוש שמיע לך, או מכללא

שמיע לך?

תשובה: אמר ליה: בפירוש שמיע לי.

שאלה: מאי כללא?

תשובה: דאמר רבי יהושע בן לוי: הלכה כדברי המיקל בעירוב.

קושי על המאמרים של ר' יהושע בן לוי: ותרתי למה לי?

תשובה: איצטריך

דאמר רבי יהושע בן לוי: הלכה כדברי המיקל בעירוב	אמר רבי יעקב בר אידי אמר רבי יהושע בן לוי: הלכה כרבי יוחנן בן נורי	
סלקא דעתך אמינא: הני מילי - יחיד במקום יחיד, ורבים במקום רבים. אבל יחיד במקום רבים - אימא לא.	דאי אשמעינן הלכה כרבי יוחנן בן נורי - הוה אמינא בין לקולא (הישן קונה שביתה) ובין לחומרא (חפצי הפקר קונים שביתה), קא משמע לן: הלכה כדברי המיקל בעירוב	ר' זירא
סלקא דעתך אמינא: הני מילי - בעירובי חצירות, אבל בעירובי תחומין - אימא לא		רב פפא
איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הני מילי - בשירוי עירוב, אבל בתחילת עירוב - אימא לא.		רב אשי

קושי על ר' זירא: אמר ליה רבא לאביי: מכדי, עירובין דרבנן, מה לי יחיד במקום יחיד ומה לי יחיד במקום רבים?

תירוץ: אמר ליה רב פפא לרבא: ובדרבנן לא שני לן בין יחיד במקום יחיד ליחיד

במקום רבים? והתנן, **רבי אלעזר אומר: כל אשה שעברו עליה שלש עונות - דיה שעתה.** ותניא: **מעשה ועשה רבי כרבי אלעזר. לאחר שנוכר אמר: כדי הוא רבי אלעזר לסמוך עליו**

בשעת הדחק. מאי **לאחר שנוכר?** אילימא לאחר שנוכר דאין הלכה כרבי אלעזר אלא

כרבנן - בשעת הדחק היכי עביד כוותיה? אלא: דלא איתמר הלכתא לא כרבי אלעזר ולא כרבנן, לאחר שנוכר - דלאו יחיד פליג עליה אלא רבים פליגי עליה, אמר: כדי הוא רבי אלעזר לסמוך עליו בשעת הדחק.

תירוץ 2: אמר רב משרשיא לרבא, ואמרי לה רב נחמן בר יצחק לרבא: ובדרבנן לא

שני בין יחיד במקום יחיד, בין יחיד במקום רבים? והתניא: **שמועה קרובה נוהגת שבעה**

ושלשים, רחוקה - אינה נוהגת אלא יום אחד. ואי זו היא קרובה ואיזו היא רחוקה? בתוך

שלשים - קרובה, לאחר שלשים - רחוקה, דברי רבי עקיבא. וחכמים אומרים: אחת שמועה קרובה ואחת שמועה רחוקה נוהגת שבעה ושלשים.

ואמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: כל מקום שאתה מוצא יחיד מיקל ורבים מחמירין - הלכה כדברי המחמירין, המרובים. חוץ מזו, שאף על פי שרבי עקיבא מיקל וחכמים מחמירין - הלכה כדברי רבי עקיבא. וסבר לה כשמואל, דאמר שמואל: הלכה כדברי המיקל באבל.

הסבר התירוץ: באבילות הוא דאקילו בה רבנן, אבל בעלמא - אפילו בדרבנן שני בין יחיד במקום יחיד, בין יחיד במקום רבים.

הסבר לדברי רב פפא: ומנא תימרא דשני לן בין עירובי חצירות לעירובי תחומין - דתנן, **אמר רבי יהודה: כמה דברים אמורים - בעירובי תחומין, אבל בעירובי חצירות - מערבין בין לדעת ובין שלא לדעת, שזכין לאדם שלא בפניו, ואין חבין לאדם אלא בפניו.**

הסבר לדברי רב אשי: ומנא תימרא דשני לן בין שיורי עירוב לתחילת עירוב - דתנן, **אמר רבי יוסי: כמה דברים אמורים - בתחילת עירוב, אבל בשיורי עירוב - אפילו כל שהוא. ולא אמרו לערב חצירות אלא כדי שלא לשכח תורת עירוב מן התינוקות.**

כללים פסיקת ההלכה: רבי יעקב ורבי זריקא אמרו:

הלכה כ-	כשהוא חולק על
רבי עקיבא	מחבירו - יחיד
רבי יוסי	מחבירו - רבים
רבי	מחבירו - יחיד

שאלה: למאי הלכתא?

תשובה:

רבי אסי	הלכה
רבי חייא בר אבא	מטין
רבי יוסי ברבי חנינא	נראין

עוד כללים: כלשון הזה אמר רבי יעקב בר אידי אמר רבי יוחנן:

ההלכה כ-	במחלוקת בין-
הלכה כרבי יהודה	רבי מאיר ורבי יהודה
הלכה כרבי יוסי	רבי יהודה ורבי יוסי
הלכה כרבי יוסי - השתא במקום רבי יהודה - ליתא, במקום רבי יוסי מיבעיא?	ואין צריך לומר רבי מאיר ורבי יוסי
הלכה כרבי יוסי - השתא במקום רבי יהודה - ליתא, במקום רבי יוסי מיבעיא? אמר רב אסי: - דאמר רבי אבא אמר רבי יוחנן: רבי יהודה ורבי שמעון הלכה כרבי יהודה. השתא במקום רבי יהודה ליתא, במקום רבי יוסי מיבעיא?	רב אסי - אף אני לומד רבי יוסי ורבי שמעון
תיקו	איבעיא להו: רבי מאיר ורבי שמעון מאי?

דעה אחרת: אמר רב משרשיא: ליתנהו להני כללי.

שאלה: מנא ליה לרב משרשיא הא?

תשובה: אילימא מהא דתנן, **רבי שמעון אומר: למה הדבר דומה - לשלש חצירות הפתוחות זו לזו ופתוחות לרשות הרבים, עירבו שתי החיצונות עם האמצעית - היא מותרת עמהן, והן מותרות עמה, ושתי החיצונות אסורות זו עם זו.** ואמר רב חמא בר גוריא אמר רב: הלכה כרבי שמעון. ומאן פליג עליה - רבי יהודה. והא אמרת: רבי יהודה ורבי שמעון הלכה כרבי יהודה, אלא לאו שמע מינה: ליתנהו.
דחיית התשובה: ומאי קושיא? דילמא: היכא דאיתמר - איתמר, היכא דלא איתמר - לא איתמר.

תשובה: אלא מהא, דתנן: **עיר של יחיד ונעשית של רבים - מערבין את כולה, של רבים ונעשית של יחיד - אין מערבין את כולה, אלא אם כן עושה חוצה לה כעיר חדשה שביהודה, שיש בה חמשים דיוויין, דברי רבי יהודה. רבי שמעון אומר: שלש חצירות של שני בתים. ואמר רב חמא בר גוריא אמר רב: הלכה כרבי שמעון. ומאן פליג עליה - רבי יהודה. והא אמרת: רבי יהודה ורבי שמעון הלכה כרבי יהודה!**

